

AH KÖTÜ, SEN BENİM ALTIN YUMURTLAYAN TAVUĞUMSUN

Bana her musallat oluşunda, mikropların ve şeytanın var ediliş hikmetlerini düşünüyorum.

Demiyor mu Allah, düşünmez misiniz ?

Sen her musallat oluşunda, o rezil entrikalarıyla haklarımı gasp etmek atraksiyonları gösterdiğinde, fıtratıma konan mukabele etme hissi, en aciz insanın dahi kolayca yapabileceği nefsi yolla kesin çözümü gözümün önüne getiriyor ve nefsimin şerrinden Allah'a sığınıyor, belki yüz defa estağfirullah diyorum..

Demiyor mu Allah nefsinize değil, Kur'ana uyun diye..

Senin sinsiliğini, fıtratlara konan o Rabbani sensörlerle her algılayışında, - "asil"lik madenininsinsilik içine değil, peygamberî tavırlar içine konduğunu hatırlıyor-, tabiri caiz ise düzgün giydirilen yılanların asla asaleti olamayacağını düşünüyor ve buradan, insanların en asiline ulaşmış, iyi ki ümmeti olmuşum deyip, salavat getiriyorum.

Kur'an demiyor mu, Ona salât ve selam edin diye..

Her musallat oluşunda intikam hissi gözlerimi karartıyor, artık yeter derken, birden aciz bir kulun intikam derecesi ile, müntakim olan ve intikam duygusunu yüreklere koyan kudretin, intikam derecesini düşünüyor ve ne kadar şiddetli olursa olsun, Onunki yanında sonsuz aciz kalan kendi intikamımdan vaz geçip seni o kudrete havale ederek Hasbünallah diyor, O nu vekil ediyorum.

Kur'an, O ne güzel vekildir demiyor mu..

Hülasa ey kötü sen benim ahiret alemleri adına altın yumurtlayan tavuğumsun. Ama sakın horozluğa kalkma e mi...

Huzur ile.